EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.11.2020
COM(2020) 746 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om den ekonomiska politiken i euroområdet

{SWD(2020) 276 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om den ekonomiska politiken i euroområdet

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser[2], särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Covid-19-pandemin ledde till att euroområdets ekonomi snabbt hamnade i en djup konjunkturnedgång under första halvåret 2020 och den ihållande hälsokrisen innebär att den är fortsatt sårbar. Covid-19-krisen har lett till en serie kraftiga efterfråge- och utbudsstörningar som i sin tur förväntas leda till att BNP minskar med 7,8 % 2020. Återhämtningen under 2021 beräknas nu bli långsammare än tidigare förväntat och ett stort produktionsgap på omkring −7,0 % av potentiell BNP 2020 kommer inte att ha stängts i slutet av 2021. Pandemins utveckling och de ekonomiska aktörernas ändrade beteende gör att de ekonomiska utsikterna omgärdas av stor osäkerhet. Snabba och kraftfulla åtgärder på nationell nivå och EU-nivå, bland annat genom Next Generation EU, har motverkat en del av chockens negativa konsekvenser och stabiliserat marknaderna. Både privat konsumtion och investeringar har påverkats starkt och i sin tur haft en negativ inverkan på pris- och löneutvecklingen. Även arbetsmarknadsutsikterna har försämrats, vilket lett till ett avbrott i de senaste sju årens förbättringstrend. Uppgången i arbetslöshet har dock dämpats av de ambitiösa politiska åtgärder som vidtagits i alla medlemsstater – till exempel införandet av system för korttidsarbete och andra stödåtgärder för att undvika massuppsägningar och stora inkomstförluster – samt av en nedgång i arbetskraftsdeltagandet på grund av att latenta arbetssökande lämnat arbetsmarknaden i kombination med att det totala antalet arbetade timmar har minskat.

[1] EUT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

(2) Covid-19-krisen ökar de ekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna i euroområdet. Skillnaderna förstärks av bland annat följande faktorer: vid vilken tidpunkt den första covid-19-chocken ägde rum och dess intensitet, kontaktintensiva sektorers (till exempel turistnäring och hotell- och restaurangbranschen) relativa storlek och betydelse i ekonomin samt skillnader i tillgängligt offentligfinansiellt utrymme. Dessa skillnader påverkar förtroende, investeringar och tillväxtutsikter samt den bristande jämlikhet mellan regioner som fanns redan innan men som nu kan förvärras. På längre sikt riskerar den nuvarande covid-19-krisen att få bestående negativa effekter på potentiell tillväxt och inkomstklyftor på grund av minskat (materiellt och immateriellt) humankapital och fysiskt kapital. Detta kan leda till en ännu långsammare arbetsproduktivitets- och inkomstutveckling.

(3) Unionens snabba och kraftfulla reaktion, däribland inrättandet av Next Generation EU (NGEU), som omfattar faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF), har stärkt marknadens förtroende och visat att medlemsstaterna står eniga bakom den samordnade insatsen för att åter få igång den ekonomiska tillväxten och stärka ekonomisk och social resiliens. Beslut fattades även omedelbart om att inrätta flera nya instrument för unionen och euroområdet. Tack vare dessa instrument finns det redan ett skyddsnät för arbetstagare (det europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation – SURE[3]), för företag (en ordning inrättad av Europeiska investeringsbanken) och för medlemsstaterna för att stabilisera statliga upplåningskostnader genom bland annat Europeiska stabilitetsmekanismens instrument för pandemikrisstöd[4]. En annan politisk åtgärd som vidtogs av unionen var aktiveringen av stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul och införandet av en tillfällig ram för att utnyttja flexibiliteten i EU:s regler om statligt stöd[5]. De sammanhållningspolitiska medlen omdirigerades dit de bäst behövs genom investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus (CRII och CRII+)[6].

(4) Väl utformade strategier inom ramen för NGEU och dess viktigaste instrument, RRF, kommer att hjälpa medlemsstaterna att genomföra tillväxtfrämjande reformer och bidra till fler och bättre investeringar som främjar målen om resiliens, grön omställning och digitalisering. Detta bör bidra till att bygga upp humankapital, stödja framgångsrika övergångar på arbetsmarknaden, vilket vid sidan om de sammanhållningspolitiska fonderna kommer att vara avgörande för att säkerställa sammanhållning, främja produktivitet och stärka ekonomisk och social resiliens. EU:s tillväxtmål och nationella strukturella utmaningar, bland annat de som identifierades i de landsspecifika rekommendationerna för 2019 och 2020, är avgörande. I den årliga strategin för hållbar tillväxt[7], som främjar dessa mål, presenteras sju flaggskeppsinitiativ: 1) nya energikällor, 2) renoveringar, 3) laddning och tankning, 4) konnektivitet, 5) modernisering, 6) kapacitetsökning, samt 7) omskolning och fortbildning. Dessa flaggskeppsinitiativ utgör gemensamma utmaningar som kräver samordnade investeringar och reformer. Medlemsstaterna bör kanalisera investeringar, genomföra reformer och integrera sina värdekedjor ännu mer inom dessa flaggskeppsområden. Den föreslagna förordningen om faciliteten för

---

3 EUT L 159, 20.5.2020, s. 1.

4 https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf

5 EUT C 91I, 20.3.2020, s. 1, EUT C 112I, 4.4.2020, s. 1, EUT C 164, 13.5.2020, s. 3, EUT C 218, 2.7.2020, s. 3.

6 EUT L 99, 31.3.2020, s. 5.

7 COM(2020) 575 final

återhämtning och resiliens föreskriver bland annat att de återhämtnings- och resiliensplaner som upprättas av euroområdets medlemsstater ska vara förenliga med de utmaningar och prioriteringar som fastställs i rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet. Denna förenlighet bör beaktas vid bedömningen av återhämtnings- och resiliensplanerna.

(5) Euroområdet behöver en policymix som är stödjande, samordnad, vittomfattande och samstämmig för att mildra effekterna av covid-19-pandemin. Målet är att begränsa alla negativa långsiktiga effekter på arbetsmarknaden, minska betydande ekonomiska och sociala skillnader, komma till rätta med obalanser och andra signifikanta risker på makronivå samt överhuvudtaget förhindra negativa konsekvenser för den potentiella ekonomiska tillväxten på medellång sikt. Att de tre grundläggande inslagen i euroområdets policymix – penningpolitiken, finanspolitiken och strukturpolitiken – är samstämmiga sinsemellan är avgörande för att säkerställa att politiken i euroområdet sammantaget har en stödjande inriktning.

(6) Europeiska centralbankens (ECB) snabba penningpolitiska interventioner syftade till att hålla de penningpolitiska transmissionskanalerna intakta och säkra prisstabilitet på medellång sikt. ECB aviserade betydande ytterligare köp av stats- och företagsobligationer till ett värde av 1 470 miljarder euro inom ramen för programmet för köp av tillgångar (APP, 120 miljarder euro fram till slutet av 2020)[8] och stödköpsprogrammet föranlett av pandemin (PEPP, 1 350 miljarder euro fram till åtminstone mitten av 2021)[9].

(7) Finanspolitiken förväntas vara mycket expansiv under 2020 och vara fortsatt stödjande under 2021 både i euroområdet som helhet och på nationell nivå. Att medlemsstaternas finanspolitik samordnas med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten är avgörande för en effektiv hantering av covid-19-chocken och för Ekonomiska och monetära unionens (EMU) funktion. Den 20 mars 2020 slog kommissionen fast att EU-ekonomin upplevde en allvarlig konjunkturnedgång och att villkoren för aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul var uppfyllda. Medlemsstaternas finansministrar ställde sig bakom denna slutsats[10]. Medlemsstaterna införde omfattande budgetåtgärder för att begränsa pandemin och ge stöd till enskilda och företag som drabbats särskilt hårt, däribland exceptionellt likviditetsstöd i form av främst garantier som ställs för företag och banker för att säkerställa kreditflödet. Ytterligare samordnat offentligfinansiellt stöd kommer att tillhandahållas på EU-nivå, särskilt genom RRF.

(8) De ekonomiska konsekvenserna av covid-19 får mycket negativa följdverkningar för de offentliga finanserna. När hälsoläget och den ekonomiska situationen så tillåter kommer en omfokusering av finanspolitiken mot sunda medelsiktiga offentligfinansiella ställningar, bland annat genom en utfasning av stödåtgärderna för företag och medborgare, att bidra till att säkra hållbara offentliga finanser på medellång sikt. Detta bör göras på ett sätt som mildrar krisens sociala effekter och effekter på arbetsmarknaden. Särskilt relevanta förefaller reformer vara som syftar till att förbättra de nationella budgetarnas sammansättning och säkra hållbara offentliga finanser på längre sikt på ett sätt som tar hänsyn till klimatförändringarna

8 EUT L 157, 15.6.2016, s. 28.
9 EUT L 91, 25.3.2020, s. 1.
10 https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/

och hälsoutmaningarna. Att förbättra de nationella budgetarnas sammansättning genom i synnerhet utgiftsöversyner och effektiva regler för offentlig upphandling kan skapa välbehövligt offentligfinansiellt utrymme. Även grön budgetering kan bidra till att hantera utmaningarna när det gäller att begränsa klimatförändringarna och skydda miljön. Adekvata, effektiva och inkluderande hälso- och sjukvårdssystem och sociala trygghetssystem ger skydd till dem som verkligen behöver det, har en viktig funktion som automatiska stabilisatorer och bör skydda offentligfinansiell hållbarhet. På samma sätt ökar reformer som förbättrar arbets-, kapital-, produkt- och tjänstemarknaders funktion – förutsatt att de genomförs på rätt sätt och i lämplig ordningsföljd – den potentiella produktionen utan någon negativ kortsiktig inverkan på den samlade efterfrågan.

(9) Covid-19-krisen ökar vikten av reformer för att göra statsinkomstsystemen mer effektiva och rättvisa. Eftersom skattekilen på arbete i de flesta medlemsstater i euroområdet fortfarande är hög måste reformerna bland annat flytta över skattebördan till skattebaser som inte har en lika negativ inverkan på arbetskraftsutbud, produktivitet, investeringar och tillväxt, men även beakta fördelningseffekterna. En ökad användning av miljöskatter och/eller andra sätt att prissätta externa effekter kan bidra till hållbar tillväxt genom att uppmuntra ”grönare” beteenden. Åtgärder mot aggressiv skatteplanering och skatteflykt, både internationellt och inom unionen, kan göra skattesystemen mer effektiva och rättvisa. Globaliseringen och digitaliseringen av ekonomin har dessutom lett till att det inte längre finns någon koppling mellan var värdet skapas och var skatten betalas. Arbete pågår inom OECD för att nå en global samförståndslösning om hur man ska hantera de utmaningar när det gäller beskattning som digitaliseringen av ekonomin ger upphov till.

(10) Det är särskilt viktigt att tidigarelägga reformer som angriper flaskhalsar för investeringar och utbudsbegränsningar med tanke på den stora osäkerhet som covid-19-chocken gett upphov till och dess negativa effekter på investeringstakten. Åtgärder som skyndar på absorbering av EU-medel och ett ändamålsenligt och effektivt utnyttjande av resurser är avgörande, framför allt i medlemsstater som släpar efter i detta avseende och där EU-medel finansierar en betydande andel av investeringarna. Reformer som minskar den administrativa bördan på företag (t.ex. e-förvaltning, inbegripet elektronisk identifiering, och reformer av rättsväsendet) och förhindrar att medel missbrukas (t.ex. bekämpning av korruption, bedrägerier och penningtvätt[11]) kan förbättra företagsklimatet och främja investeringar samt jobb- och företagsskapande.

(11) Covid-19-krisen har lett till betydande intäktsförluster för många företag och utgör en risk för företagens betalningsförmåga i hela euroområdet. Effektiva insolvensregler spelar en avgörande roll för att stötta livskraftiga företag som tillfälligt får problem och se till att icke livskraftiga företag kan avveckla sin verksamhet under ordnade former. Bättre insolvensregler kan även göra det lättare att hantera den ökning av nödlidande lån som är att förvänta och upprätthålla kreditflödet till ekonomin genom att främja en sanering av bankernas balansräkningar och på längre sikt uppmuntra investeringar över gränserna.

[11] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 24 juli 2019 *Mot ett bättre genomförande av EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*, COM (2019) 360 final.

Direktivet om omstrukturering och en andra chans (2019/1023)[12] antogs specifikt för att införa minimikrav i alla medlemsstaters nationella solvenslagstiftning som säkerställer att förebyggande rekonstruktion finns som ett alternativ för företag som befinner sig i ekonomiska svårigheter, att det finns förfaranden för skuldavskrivning för överskuldsatta företag och att alla typer av insolvensförfaranden effektiviseras. Det är viktigt att gå vidare med införlivandet och genomförandet av detta direktiv. I sin handlingsplan för kapitalmarknadsunionen från september 2020[13] aviserade Europeiska kommissionen också att man strävar efter minimiharmonisering eller ökad konvergens inom specifika områden av lagstiftningen för insolvens utanför banksektorn. Utöver detta finns det utrymme för medlemsstaterna att ytterligare se över om deras insolvensregelverk är effektiva och ändamålsenliga utifrån internationell bästa praxis och att åtgärda kvarstående brister[14].

(12) Att ytterligare fördjupa den inre marknaden för varor och tjänster och anpassa euroområdet till den digitala tidsåldern kan vara en viktig faktor för tillväxt, konvergens och resiliens. Den gemensamma valutan och den inre marknaden har tillsammans skapat bättre förutsättningar för ekonomins stabilisering och långsiktiga tillväxt. Covid-19-krisen har ökat användningen av digitala verktyg, visat vikten av den digitala inre marknaden och accelererat användningen av digitala och kontantlösa betalningsmetoder. Men den inre marknaden är fortfarande ofullständig, framför allt på tjänsteområdet och mer specifikt när det gäller detaljhandel och fria yrken. Den inre marknaden har potential att begränsa prisstelhet som hämmar både den penningpolitiska transmissionsmekanismen och ekonomins motståndskraft. Den inre marknaden underlättar produktionsfaktorernas rörlighet, så att branscher, regioner och medlemsstater kan minimera sina ekonomiska kostnader (t.ex. arbetslöshet) i samband med chocker. För att ytterligare integrera den inre marknaden för varor och tjänster är det nödvändigt att undanröja alla kvarvarande onödiga begränsningar, förbättra mekanismerna för marknadsövervakning och vidta åtgärder för att garantera den administrativa kapaciteten så att dessa mål kan uppnås.

(13) Reformer och investeringar som förbättrar integrationen och övergångar på arbetsmarknaden och som lägger särskild vikt vid digitala och gröna arbetstillfällen är avgörande för att öka den ekonomiska och sociala resiliensen och stödja återhämtningen. De negativa ekonomiska och sociala konsekvenserna för arbetstagarna begränsades tack vare medlemsstaternas och unionens omedelbara krisåtgärder. Det har samtidigt blivit ännu viktigare att genomföra ett antal reformer som länge varit på tal: effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder, däribland individanpassat stöd, förbättring av utbildningssystemens kvalitet och inkludering för att stärka utbildningsresultaten från tidig ålder, kraftfulla åtgärder för omskolning och fortbildning, samt investeringar i vuxenutbildning och onlineplattformar för lärande, hantering av kompetensbristen, bättre sysselsättningsutsikter för de mest sårbara delarna av den arbetande befolkningen, såsom unga och långtidsarbetslösa, samt minskning av skillnaderna mellan kvinnor och män. Att främja skapandet av arbetstillfällen av god kvalitet och förbättra arbetsvillkoren, i synnerhet genom att säkerställa tillräckliga minimilöner och motverka segmenteringen av

[12] EUT L 172, 26.6.2019, s. 18.

[13] COM(2020) 590 final.

[14] Eurogruppen fastställde ett antal principer, bland annat tidig identifiering av skuldproblem och förfaranden för tidig rekonstruktion. Se https://www.consilium.europa.eu/sv/meetings/eurogroup/2016/04/22/

arbetsmarknaden, är avgörande för att stödja en hållbar och inkluderande återhämtning. Social dialog och kollektivförhandlingar spelar en viktig roll för utformningen och genomförandet av politik.

(14) Tillgång till adekvata, inkluderande och hållbara hälso- och sjukvårdssystem och sociala trygghetssystem, som fungerar som automatiska stabilisatorer under krisen, är viktigt för den ekonomiska och sociala resiliensen. Dessa system bidrar till att upprätthålla en rimlig levnadsstandard och en god folkhälsa, vilket är grundläggande för en produktiv arbetsekonomi, under hela konjunkturcykeln. Investeringar i hälsoreformer och i resilienta hälso- och sjukvårdssystem måste förbli en prioritet för medlemsstaterna. Det är mycket viktigt att den europeiska pelaren för sociala rättigheter[15] genomförs så att den kan vägleda politiken. Under krisen har det blivit ännu viktigare att se till att det finns ett fullgott socialt skydd för alla i fråga om såväl god hälso- och sjukvård och långtidsvård som i fråga om inkomstersättning för alla arbetstagare, inklusive arbetstagare med atypiska anställningsavtal och egenföretagare. Många medlemsstater har infört tillfälligt inkomststöd och socialt bistånd till sårbara grupper med mycket låga inkomster och arbetstagare som inte har rätt till arbetslöshetsförmåner. Åtgärder har vidtagits i fråga om förmåner, villkor för rätt till stöd och ytterligare naturatjänster. De sociala trygghetssystemen och deras täckning måste stärkas på ett sätt som säkerställer de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet och rättvisa mellan generationerna.

(15) Betydande framsteg har gjorts under de senaste åren, men pandemins följdverkningar för ekonomin har på nytt ökat trycket på finanssektorn. Bankerna i euroområdet gick in i den nuvarande krisen med större kapacitet att absorbera förluster än när den globala finanskrisen bröt ut. Detta har i kombination med penningpolitiska och finanspolitiska åtgärder gjort det möjligt att undvika en åtstramning marknadsfinansieringen efter krisens inledande fas och säkrat fortsatt kreditgivning till den privata sektorn. Krisen kommer förmodligen att pressa bankernas redan låga lönsamhetsnivåer ytterligare och öka andelen nödlidande lån, samt öka trycket på andra finansiella bolag än banker som har upplevt utflöden och värderingsförluster som bara delvis har kunnat återvinnas. Detta kan ha en negativ inverkan på kreditgivningen, som är av avgörande betydelse för återhämtningen. Snabba och omfattande politiska insatser har stärkt förtroendet och bidragit till att skydda den makrofinansiella stabiliteten. För att minska riskerna är det mycket viktigt att bryta återkopplingsloopen mellan bolagssektorns sårbarheter och risker inom den finansiella sektorn, samt att komma till rätta med strukturella svagheter för att stärka lönsamheten. Statliga lånegarantisystem bidrar till att skydda företag och banksektorn, men skapar också eventualförpliktelser i medlemsstaternas budgetar. Utan ett effektivt system för att skilja mellan livskraftiga och icke livskraftiga företag, utan en förlängning av moratorier för konkurser och utan betalningsanstånd för nödlidande lån blir det nödvändigt att fatta svåra beslut för att undvika felallokeringar och ökade förluster vid en eventuell konkurs.

(16) Det är fortfarande mycket viktigt att slutföra EMU:s arkitektur. Att täppa till kvarvarande luckor kan öka stabiliteten och resiliensen i euroområdet och stärka eurons internationella roll, som varit i stort sett oförändrad de senaste åren. Utöver sin kortsiktiga stabiliseringsfunktion och roll när det gäller att stödja återhämtningen har Next Generation EU potential att påverka EMU på längre sikt. Genom att stärka

[15] Interinstitutionell proklamation av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

euroområdets motståndskraft mot framtida chocker och genom omfattande emissioner av eurodenominerade obligationer – däribland gröna och sociala obligationer – ökar man djupet och likviditeten på marknaden för eurodenominerade skuldförbindelser av hög kvalitet och kan på så sätt stärka eurons betydelse som internationell reservvaluta. Fortfarande saknas dock viktiga delar i EMU, bland annat en fullbordad bankunion och kapitalmarknadsunion. Att stärka bankunionen är fortsatt avgörande för att säkerställa finansiell stabilitet, minska den finansiella fragmenteringen och skydda utlåningen till ekonomin i kristider. Slutförandet av arbetet med ESM-reformpaketet är en prioritet, vilket innefattar införandet av en finansiell säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden. Denna säkerhetsmekanism bör införas och bli operativ tidigare, förutsatt att tillräckliga framsteg görs i fråga om riskreducering. Mer bör göras för att hitta lösningar på begränsningarna för likviditetsstöd i samband med resolution i den nuvarande strukturen. Att fullborda kapitalmarknadsunionen är en viktig prioritet, vilket framgår av den nya handlingsplanen från september 2020. Ett starkt och motståndskraftigt EMU kommer också att vara viktigt för att stärka eurons internationella roll och säkerställa unionens ekonomiska och finansiella oberoende, vilket kommissionen kommer att behandla i ett meddelande, samtidigt som detta måste ske med full respekt för unionens inre marknad och på ett öppet och transparent sätt i förhållande till medlemsstater utanför euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaterna i euroområdet att var för sig, bland annat genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, men även gemensamt inom Eurogruppen, vidta följande åtgärder under perioden 2021–2022*:*

1. Säkerställa en politisk inriktning som stöder återhämtningen

Eftersom hälsokrisen kvarstår bör finanspolitiken vara fortsatt stödjande i alla medlemsstater i euroområdet under hela 2021.

Politiska åtgärder bör anpassas till landsspecifika omständigheter, vidtas vid rätt tidpunkt och vara tillfälliga och riktade. I takt med att nedåtrisker fortsätter att materialiseras bör medlemsstaterna även framöver samordna sitt agerande för att effektivt hantera pandemin, stötta ekonomin och främja en hållbar återhämtning.

Stödåtgärder till företag och medborgare bör, när de epidemiologiska och ekonomiska villkoren så tillåter, fasas ut på ett sätt som mildrar krisens sociala effekter och effekter på arbetsmarknaden, samt en finanspolitik bedrivas som syftar till att uppnå sunda offentliga finanser på medellång sikt, säkerställa en hållbar skuldsättning och samtidigt öka investeringarna.

Medlemsstaterna bör genomföra reformer som stärker hälso- och sjukvårdssystemens och de sociala trygghetssystemens täckning, tillräcklighet och hållbarhet.

Medlemsstaterna bör vara särskilt uppmärksamma på budgetåtgärdernas kvalitet, förbättra den offentliga finansförvaltningen, särskilt när det gäller investeringar, grön budgetering och regler för offentlig upphandling, samt använda utgiftsöversyner för att se till att de offentliga utgifterna är mer inriktade på återhämtnings- och resiliensbehov.

2. Förbättra konvergens, resiliens samt hållbar och inkluderande tillväxt

Minska risken för ytterligare skillnader och förbättra den ekonomiska och sociala resiliensen i euroområdet genom att genomföra reformer som stärker produktivitet och sysselsättning,

säkerställer en jämn resursfördelning och förbättrar marknadernas och den offentliga förvaltningens funktion, samt genom att öka offentliga och privata investeringar för att stödja återhämtningen på ett sätt som är förenligt med en rättvis och inkluderande grön omställning och digitalisering.

Integrera den inre marknaden för varor och tjänster, däribland digitala sådana, ytterligare genom att undanröja onödiga restriktioner, förbättra marknadsövervakningen och garantera tillräcklig administrativ kapacitet.

Säkerställa effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder och stöd till övergångar på arbetsmarknaden, i synnerhet mot en grön och digital ekonomi. Främja rättvisa arbetsvillkor och komma till rätta med segmenteringen av arbetsmarknaden. Säkerställa att arbetsmarknadens parter är delaktiga i utformningen av politiken, samt stärka den sociala dialogen och kollektivförhandlingarna. Stärka inkluderande utbildningssystem och investeringar i utbildning för att åtgärda kompetensbristen.

Fortsätta arbetet inom OECD med en global samförståndslösning för att hantera de utmaningar på skatteområdet som digitaliseringen av ekonomin ger upphov till och vara beredda att gå vidare med åtgärder på EU-nivå senast i juni 2021. Göra ytterligare framsteg för att bekämpa aggressiv skatteplanering, minska skattekilen och stödja en skatteväxling mot koldioxidprissättning och miljöbeskattning.

3. Förstärkning av nationella institutionella ramar

Fortsätta och tidigarelägga reformer för att åtgärda flaskhalsar för investeringar och säkerställa att EU-medel, däribland faciliteten för återhämtning och resiliens, används effektivt och vid rätt tidpunkt. Stärka effektiviteten och digitaliseringen av den offentliga förvaltningen, inbegripet rättsväsendet och hälso- och sjukvårdssystemen, samt de offentliga arbetsförmedlingarna. Minska den administrativa bördan för företagen och förbättra företagsklimatet. Inrätta effektiva ramar för att bekämpa bedrägerier, korruption och penningtvätt.

Främja konkreta åtgärder för att öka insolvensreglernas effektivitet, ändamålsenlighet och proportionalitet, fastställa nödlidande exponeringar och säkerställa en effektiv kapitalallokering.

4. Säkerställa makrofinansiell stabilitet

Upprätthålla kreditkanalerna till ekonomin och åtgärderna för att stödja livskraftiga företag så länge det behövs i det kritiska läge som uppstått till följd av denna exceptionella kris.

Bibehålla sunda balansräkningar inom banksektorn, bland annat genom att fortsätta att ta itu med nödlidande lån och i synnerhet genom att utveckla sekundärmarknader för nödlidande lån.

5. Fullborda EMU och stärka eurons internationella roll

Gå vidare med fördjupningen av Ekonomiska och monetära unionen för att stärka euroområdets resiliens genom att fullborda bankunionen och kapitalmarknadsunionen samt

genom initiativ för att genomföra politiken för digital finansiering, finansiering för privatpersoner samt hållbar finansiering.

Som prioriteringar på kort sikt göra regelverket för bankkrishantering och insättningsskyddet mer effektivt, proportionellt och samstämmigt samt inkludera starka skyddsnät inom bankunionen.

Framsteg på dessa områden kommer att, med full respekt för unionens inre marknad, stärka eurons internationella roll och främja Europas ekonomiska intressen globalt.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande